

Arrest

nr. 55 970 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner uit Tetovo, Macedonië. U bezit de Macedonische nationaliteit. Uw zoon (I.) startte ongeveer twee jaar geleden een fabriek op. Aangezien hij niet aan de voorwaarden voldeed, verkreeg hij geen lening bij de bank. Hij leende hierop geld van enkele privé-personen die door ene (Ib.) werden voorgedragen. In ruil hiervoor werden zeer hoge rentes aangerekend. (Ib.) vroeg steeds meer geld, wat (I.) niet langer kon en wou betalen. Uw zoon werd in danige mate afgeperst door (Ib.) dat hij uiteindelijk zijn huis en de fabriek aan (Ib.) gaf. (Ib.) en zijn handlangers probeerden tevens enkele keren uw kleinkinderen te ontvoeren: zo werd na uw vertrek uit Macedonië tevergeefs geprobeerd (S.) (de zoon van uw dochter X) te ontvoeren. Ze probeerden

tevens de dochter van (I.) te ontvoeren, wat wederom mislukte. U heeft deze ontvoeringspoging aangegeven bij de politie, zonder gewag te maken van (Ib.). U vermoedt echter dat de politie samenwerkt met (Ib.). (Ib.) en zijn handlangers slaagden er wel in (A.S.) (de zoon van uw dochter (M.)) voor enige tijd te ontvoeren. Tegen losgeld werd hij vrijgelaten. (Ib.) is één keer naar uw huis gekomen en vroeg u waar (I.) was. U zei niet te weten waar uw zoon was, waarop (Ib.) zei niet te liegen, zo niet zou hij (I.)'s vrouw opnieuw verkrachten en uw zoon te zullen aanvallen. U sprak (I.) aan over de verkrachting van zijn vrouw, maar hij vertelde u niets. (Ib.) zou ondertussen uw dochter in Duitsland opgezocht hebben om te vragen waar (I.) is. Verder stelde u het slachtoffer te zijn van discriminatie in Macedonië. Zo kreeg u na het stopzetten van uw verzekering niet langer medische bonnen en kreeg u geen invaliditeitsuitkering. Uiteindelijk verliet u samen met uw vrouw (M.S.) in oktober 2009 Macedonië, richting België waar u op 30 oktober 2009 asiel vroeg. Uw zoon (I.) (O.V. 6.520.050), die eerder Macedonië had verlaten, vroeg die dag eveneens asiel. Op 24 juni 2010 nam de Dienst Vreemdelingenzaken inzake de asielaanvraag van uw zoon een beslissing van weigering van verblijf aangezien de Hongaarse autoriteiten verantwoordelijk werden geacht voor de behandeling ervan. Uw dochter (M.) (O.V. 6.493.884) vroeg op 23 september 2009 asiel in België. U bent in het bezit van uw Macedonische identiteitskaart, uw rijbewijs, uw Macedonisch nationaliteitsattest, twee processen-verbaal van de verklaringen van (I.) en zijn nicht (S.) bij de politie van Hasselt betreffende het bezoek van (Ib.) aan uw dochter in Duitsland, een Belgisch medisch attest volgens welke u in een Belgisch ziekenhuis werd opgenomen, twee Belgische medische attesten betreffende de gezondheidsproblemen van uw vrouw (oa hartproblemen, diabetes), een bewijs van inschrijving van uw zaak in het handelsregister, een attest betreffende de verzekering van uw zaak, een uittreksel van het kadaster betreffende uw eigendommen en een attest volgens welke uw vrouw van 1986 tot 1993 werkte.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Macedonië verlaten te hebben omdat uw zoon (I.) werd afgeperst door (Ib.) en zijn handlangers die meerdere keren probeerden kinderen van uw familie te ontvoeren en omdat u er het slachtoffer werd van discriminatie: zo had u geen geld, kreeg u geen medische bonnen meer en kreeg u geen invaliditeitsuitkering.

Vooreerst dient vastgesteld de door u aangehaalde problemen met (Ib.) en zijn kompanen problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. U stelde met niemand anders in Macedonië moeilijkheden te hebben gehad, niet met de politie, de autoriteiten of met andere Macedoniërs of etnische Albanezen (CGVS, p. 15). Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met (Ib.) geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met (Ib.) in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (CGVS p.15). U en uw familie hebben de problemen met (Ib.) nooit kenbaar gemaakt bij de politie. U meldde enkel een poging tot ontvoering van uw kleindochter bij de politie, zonder daarbij gewag te maken van (Ib.) (CGVS, p.13-14). Uit schrik voor verdere problemen heeft u de politie nooit verteld over (Ib.) (CGVS, p.14). Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten zijn niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Verder opperde u het idee dat de politie zou kunnen samenwerken met (Ib.) (CGVS, p.14-15). U kan dit vermoeden echter niet bevestigen, u heeft geen concrete aanwijzingen om dit vermoeden te ondersteunen (CGVS, p.15).

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden

gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politieel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficieren ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Commission for Prevention of Corruption" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft corruptie en machtsmisbruik door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Wat betreft uw bewering het slachtoffer te zijn van discriminatie in Macedonië waardoor u geen medische bonnen meer kreeg en geen invaliditeitsuitkering werd uitbetaald, dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u helemaal niet aan de voorwaarden voldeed om medische bonnen of een invaliditeitsuitkering te krijgen. Zo had u slechts recht op de medische bonnen zolang u hiertoe verzekerd was. U stopte echter uw verzekering te betalen omdat uw zaak, een smederij, slecht liep na de problemen van uw zoon (CGVS, p.5). Uit uw verklaringen bleek verder dat u niet aan de vereiste leeftijd en invaliditeitsgraad voldoet om dergelijke uitkering te verkrijgen (CGVS, p.6-7).

In dit verband kan nog opgemerkt worden dat uit informatie blijkt dat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende

bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie blijkt tevens dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoor materiaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma ngo's, informatiecentra in de die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden.

Tevens neemt de Macedonische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion maatregelen om de toegang van Roma tot de gezondheidszorg te bevorderen. Zo organiseerde het Ministerie voor Gezondheid, in samenwerking met publieke gezondheidsinstellingen en ter uitvoering van haar programma "Gezondheid voor Iedereen", mobiele medische centra in gebieden waar vooral Roma wonen. Roma-patiënten kunnen bij deze mobiele centra terecht voor een medisch onderzoek.

Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma, in Macedonië. Tot slot kan nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. De algemene situatie voor de Roma in Macedonië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop ik deze beslissing baseer werd in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw bezittingen, uw professionele activiteiten en die van uw vrouw staan immers niet ter discussie. De aangifte van uw zoon (I.) en zijn nicht (S.) bij de politie in Hasselt doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen mbt beschermingsmogelijkheden in Macedonië. Wat betreft de medische attesten van u en uw vrouw dient opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria vermeld in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

In het kader van de asielaanvraag van uw dochter (M.) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoeker dient een *"beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing"* in op grond van artikel 63 juncto 39/2, §2 en artikel 39/82 van de vreemdelingenwet en duidt te dezen de Dienst Vreemdelingenzaken aan als verwerende partij.

2.2. Onderhavig beroep betreft een beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS). De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Er is geen wettelijke bepaling waaruit blijkt dat de beslissing van de CGVS kan worden geschorst. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. De Dienst Vreemdelingenzaken kan derhalve niet als verwerende partij worden aangeduid; verzoeker maakt evenmin duidelijk waarom dit in casu wel het geval zou zijn.

3. Over de gegrondheid

3.1. Verzoeker voert de schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

Verzoeker verwijst naar het feit dat zijn partner en kinderen een asielaanvraag hebben ingediend, zodat het terugsturen een onmenselijke behandeling vormt, en naar bijgebrachte medische attesten van hem en zijn partner.

3.2. Waar het verzoekschrift voortdurend afwisselt tussen "verzoeker" en "verzoekster" stelt de Raad vast dat de asielaanvraag werd ingediend door een persoon van het mannelijk geslacht.

Verzoeker negeert in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de aangehaalde problemen met lb. van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn.

Evenmin weerlegt hij de motivering waaruit blijkt dat hij de bescherming kan inroepen van de autoriteiten.

De verwijzing naar het feit dat zijn partner en kinderen een asielaanvraag hebben ingediend zijn niet dienstig ter weerlegging van de motivering inzake de situatie van de Roma in Macedonië.

De verwijzing naar de medische problemen van verzoeker en zijn partner zijn niet dienstig ter weerlegging van de motivering waaruit enerzijds blijkt dat de Macedonische overheid maatregelen neemt om de toegang tot de gezondheidszorg voor de Roma te bevorderen en, anderzijds, de motivering die stelt dat medische problemen op zich geen verband houden met de bepalingen van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet concreet weerlegd zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS